

144. Jerker var ortens raskaste dräng

1. Jerker var ortens raskaste dräng,
kunnig i plog och spada
Gällde det ock ta sig en sväng,
glad var han med de glada
Hände sig dock vid midsommartid,
Anna och Karin talades vid,
Anna och Karin talades vid
allt uti prostens hage

2. Anna var ortens vänaste mö,
kunnig i väv och spånad
Kinden var röd och vit såsom snö,
blicken förrådde trånad
Vek om sitt liv hon var som ett rör
/:.Vingåkers ros hon kallades för:/
Det ville ej säga litet

3. »Tror du att Jerker håller mig kär»,
Anna till Karin sade
»Det kan du fråga blomkronan där,
som står i prostens hage»
Blad uppå blad hon plockade av,
/:Ja var det svar, som blomkronan gav:/
allt uti prostens hage

4. Jerker, som stått och lyssnat, i hast
skyndade över ängen
"Hej, Anna lilla, nu är du fast!»
skrek den förtjuste drängen
Anna, som plundrat blomkronan nyss,
/:Nu blev hon plundrad kyss efter kyss:/
Se`n blev hon Jerkers maka